

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning i den ændrede affattelse

forkastedes med 83 stemmer mod 47; 1 medlem tillkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Hvis det skulle blive nødvendigt at indkalde folketinget til flere møder i dette folketingsår, vil skriftlig meddelelse om mødets tidspunkt og dagsorden blive tilstillet tingets medlemmer.

Jeg ønsker tingets medlemmer en god sommer.

Mødet hævet kl. 13.57.

Der blev ikke afholdt flere møder inden folketingsårets slutning.

Ved mødeperiodens slutning var der af medlemmer af folketinget i henhold til forretningsordenens § 20 stillet 3 spørgsmål til ministre med anmodning om skriftligt svar, og i tidsrummet indtil 15. september 1970 blev der stillet yderligere 77 sådanne spørgsmål.

Disse 80 spørgsmål findes anført nedenfor tillige med svarene fra ministrene.

Af *Camre* til udenrigsministeren (3. juni 1970):

„Hvad agter ministeren at gøre for at sikre en konstruktiv realisering af de planer om fællesnordisk indsats i FN for at forhindre udryddelse af de latinamerikanske indianere, som udenrigsministe-

ren fremlagde i folketinget den 10. december 1969 som svar på mit spørgsmål herom?“

Begrundelse.

Udenrigsministerens svar på ovennævnte spørgsmål gav begrundet håb om en aktiv dansk indsats for at sikre et nordisk initiativ — formentlig gennem FNs økonomiske og sociale råd, ECOSOC.

Der er imidlertid ikke sket nogen udvikling i retning af at realisere en hjælpeindsats i de fem en halv måned, der er gået siden udenrigsministerens svar.

Dagbladet Politiken bragte den 31. maj 1970 en artikel, hvori latinamerikaspecialisten Haldór Sigurdsson fremhæver, at årsagen til, at det planlagte initiativ er standset, er at finde i, at udenrigsministeriet er blevet udsat for pression fra officiel brasiliansk side. Dette har udenrigsministeren ganske vist dementeret, men det oplyses endvidere i artiklen, at udenrigsministeriet har meddelt den internationale etnografiske arbejdsgruppe, IWGIA, at dansk støtte til de indianske mindretal kun vil blive ydet inden for u-landshjælpens rammer, hvilket i henhold til lovgivningen herom betyder, at hjælp kun ydes efter direkte anmodning fra modtagerlandet. Det må anses for givet, at de pågældende lande — ikke mindst Brasilien — under ingen omstændigheder vil anmode om en sådan hjælp, hvorfor tilsagnet herom må anses for tomt.

Det må anses for at være af afgørende betydning, at Danmark — om muligt sammen med Sverige og Norge — aktivt bidrager til, at den hensynsløse udslettelse af de latinamerikanske indianere ophører. Dette må ske, uanset hvilken pression der iværksættes fra de stater, som har forsømt at bringe voldshandlingerne til ophør.

Udenrigsminister *Poul Hartlings* svar (9. juni 1970):

Der har i februar og april måned 1970 her i København været afholdt to møder, hvori repræsentanter for de nordiske udenrigsministerier og for Den internationale etnografiske Arbejdsgruppe (IWGIA) har haft lejlighed til i fællesskab at udveksle synspunkter vedrørende spørgsmålet om etniske minoriteter og om, hvad der fra skandinaviske side måtte kunne foretages med hen-